

Cristo, Mahoma, Busqueta i Santos

Arran de la polèmica creada per l'exposició de Carles Santos a l'IEI hem pogut escoltar, fins ara, les opinions dels programadors, del públic cristià, i de la premsa local. Carme Vidal, l'anterior directora de l'IEI, a qui es deu la contractació de l'exposició, s'ha defensat dient que l'art és transgressor i sempre polèmic, i que les obres de Santos, exposades prèviament a Europa, no fan més que ser un bon exemple. No opina el mateix el seu successor al front de la institució i hereu de l'exposició programada per Vidal, que s'ha donat pressa a sortir en defensa del públic creient que pot veure ferida la seva sensibilitat cristiana. Per Busqueta, el lloc escollit –el pati gòtic del carrer Major– no és el més adient per a un experiment com el de Santos, que barreja sense pietat els símbols espirituals amb la carnalitat i l'escatologia. Per això, com un modern Catón, ha decidit eliminar aquelles peces més escandaloses, com si el pati

gòtic de l'IEI fos el Carrefour, on famílies distretes passegen amb la canalla.

Els diaris locals, com sempre, s'han acomodats en trinxeres oposades. Uns han parlat de censura i paternalisme, i altres han qualificat d'incert l'actuació expurgadora de Busqueta, recolzada pel president de la Diputació.

Significativa és l'absència en el debat dels historiadors de l'art de la nostra Universitat, l'opinió tècnica dels quals sobre l'exposició sens dubte hauria de prendre un paper moderador important per venir d'especialistes del món artístic. Però aquest sector, tan actiu quan cau un arbre o un edifici amb valors artístics, sembla estar de vacances ara que la llibertat d'expressió està qüestionada.

Així doncs, lluny de la necessària valoració especialitzada, l'exposició de Santos ha quedat instal·lada en el terreny de les ofenses a la fe cristiana, i per això no molt lluny de la passada polèmica creada al voltant de les caricatures del profeta Mahoma,

les quals van aixecar un clamor de repulsa entre els seguidors del Coran. Una mostra més d'una certa hipocresia de casa nostra: posem el crit en el cel en nom de la llibertat d'expressió quan els musulmans se senten ofesos i condemnen artistes sacrílegs, però no volem adonar-nos que nosaltres fem el mateix quan Santos "profana" els símbols religiosos cristians. La mateixa hipocresia que manifestem quan volem prohibir el vel islàmic "denigratori de la dona" sense pensar el mateix quan les nostres padrines encara es cobreixen el rostre cada diumenge per anar a missa, detall tradicional i pintoresc de la nostra història. Pura hipocresia!

Josep Ferran

LEIDA